

NEUVOSTON SUOSITUS,
annettu 8 päivänä heinäkuuta 2014,
euroa rahayksikkönään käyttävien jäsenvaltioiden talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen
täytäntöönpanosta
(2014/C 247/27)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 136 artiklan yhdessä sen 121 artiklan 2 kohdan kanssa,

ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16 päivänä marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011⁽²⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission suosituksen,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät,

ottaa huomioon talous- ja rahoituskomitean lausunnon,

ottaa huomioon talouspoliittisen komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroalueen nykyiselle taloustilanteelle on ominaista asteittainen, mutta edelleen hauras talouden elpyminen. Vuonna 2013 ja alkuvuodesta 2014 euroalueen inflaatio hidastui merkittävästi, ja sen odotetaan kiihtyvän ennustejakson aikana vain hyvin hitaasti, mikä johtuu talouden tämänhetkisestä ylikapasiteetista, meneillään olevasta suhteellisten hintojen sopeuttamisesta haavoittuvissa talouksissa ja euron vaihtokurssin aiemmasta vahvistumisesta. Vaikka elpyminen on laajenemassa, erot euroa rahayksikkönään käyttävien jäsenvaltioiden, jäljempänä "euroalueen jäsenvaltiot", välillä ovat edelleen huomattavat.
- (2) Euroalue on kokonaisuutena enemmän kuin jäsentensä summa. Talous- ja finanssikriisi on tuonut selvästi esiin euroalueen tiiviit keskinäiset yhteydet ja korostanut tarvetta koordinoida tiukemmin euroalueen jäsenvaltioiden finanssipolitiikkaa sekä rahoitus- ja rakennepolitiikkaa, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen politiikan kokonaisviritys koko euroalueella. Euroalueen jäsenvaltiot ovat sitoutuneet pitkälle meneviin toimintapoliittisiin uudistuksiin ja politiikan koordinointiin allekirjoittamalla 2 päivänä maaliskuuta 2012 sopimuksen talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta. Budjettikuripaketin⁽³⁾ (ns. two-pack) voimaantulo vuonna 2013 on entisestään syventänyt finanssi- ja talouspolitiikan koordinoitua euroalueella. Euroalueen jäsenvaltioilla on erityinen vastuu uuden talouden ohjauksjärjestelmän tuloksellisesta toteuttamisesta. Tämä edellyttää voimakkaampaa vertaispainetta, jotta voidaan tukea kansallisten uudistusten toteuttamista ja varovaista finanssipolitiikkaa, kansallisten uudistusten perusteellisempaa arviointia euroalueen näkökulmasta, potentiaalisten heijastusvaikutusten estämistä ja sellaisten toimintalinjojen edistämistä, jotka ovat erityisen tärkeitä talous- ja rahaliiton toimivuuden kannalta. Tämä edellyttää lisäksi asianmukaista tiedottamista euroalueen strategiasta.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 472/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien euroalueen jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta (EUVL L 140, 27.5.2013, s. 1); Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 473/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, alustavien talousarviosuunnitelmien seuranta ja arviointia sekä euroalueen jäsenvaltioiden liiallisen alijäämän tilanteen korjaamisen varmistamista koskevista yhteisistä säännöksistä (EUVL L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (3) Koska euroalueen jäsenvaltiot ovat tiiviisti sidoksissa toisiinsa, rakenneuudistusten toteuttamiseen liittyy potentiaalisesti suuria heijastusvaikutuksia, jotka on otettava huomioon, jotta voidaan varmistaa toimenpiteiden paras mahdollinen koostumus ja toteutus sekä yksittäisten euroalueen jäsenvaltioiden että koko euroalueen kannalta. Esimerkiksi yhtenäisempi toiminta uudistusten toteuttamisessa edistäisi tarvittavaa lähentymistä jäsenvaltioiden välillä. Tätä varten on olennaisen tärkeää keskustella euroalueen jäsenvaltioiden uudistus suunnitelmista olemassa olevien käytäntöjen pohjalta jo varhaisessa vaiheessa ja panna makrotalouden epätasapainotiloja koskeva menettely tuloksellisesti täytäntöön.
- (4) Yksi euroalueen keskeisistä politiikkahaasteista on julkisen velan vähentäminen jatkamalla eriytettyjä, kasvua edistäviä julkisen talouden toimia ja vahvistamalla samalla euroalueen kasvupotentiaalia sekä puuttamalla kriisin sosiaalisiin seurauksiin. Euroalueen julkisen talouden tilanne on viime vuosien julkisen talouden vakautustoimien ansiosta parantunut, mutta useiden euroalueen jäsenvaltioiden on edelleen jatkettava julkisen talouden sopeutusta erittäin suuren julkisen velan vähentämiseksi. Kaikkien euroalueen jäsenvaltioiden olisi parannettava julkisen talouden laatua, jotta voidaan edistää tuottavuutta ja työllisyyttä.
- (5) Investoinnit supistuivat euroalueella voimakkaasti kriisin alkuvaiheessa, eivätkä ne ole vielä palautuneet pitkän aikavälin keskitasolle. Investointien heikko kehitys johtuu yksityisen sektorin velkaantumisen vähentämisen, rahoitusmarkkinoiden hajanaisuuden ja tarvittavien julkisen talouden vakautustoimien yhteisvaikutuksesta, jonka vuoksi julkiset investoinnit ovat vähentyneet. Elpymisen ja potentiaalisen kasvun tukemiseksi on olennaisen tärkeää lisätä investointeja infrastruktuuriin ja osaamiseen. Suuri osa investoinneista on saatava yksityiseltä sektorilta, mutta myös viranomaisilla voi olla merkittävä tehtävä investoinneille suotuisten edellytysten luomisessa.
- (6) Luottovirrat reaali talouteen ovat euroalueella edelleen heikkoja, ja rahoitusmarkkinoiden hajanaisuus on merkittävää, vaikka valtionvelkaan liittyvä paine on vähentynyt. Etenkin pk-yrityksille rahoituksen saatavuus on monissa jäsenvaltioissa edelleen haaste, joka haittaa talouden elpymistä. Tilanteen korjaamiseksi tarvitaan aloitteita, joilla voidaan parantaa luottovirtoja, syventää pääomamarkkinoita ja edistää talouden pitkäaikaista rahoitusta. Pankkien taseiden tervehtyttämisen loppuunsaattaminen ja pääomapuskureiden vahvistamisen jatkaminen tarvittaessa sekä omaisuuserien laadun tarkastelu ja stressitestit auttavat havaitsemaan mahdolliset jäljellä olevat haavoittuvat osa-alueet ja vahvistavat luottamusta koko sektoriin. Pankkiunionin suhteen on tapahtunut merkittävää edistymistä, erityisesti kun perustettiin yhteinen valvontamekanismi ja sovittiin yhteisestä kriisinratkaisumekanismista.
- (7) Finanssikriisi on paljastanut puutteita talous- ja rahaliiton rakenteessa. Komissio esitti 28 päivänä marraskuuta 2012 tiedonannon hahmotelmasta tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton luomiseksi käynnistääkseen asiaa koskevan eurooppalaisen keskustelun. Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja julkaisi 5 päivänä joulukuuta 2012 tiiviissä yhteistyössä komission puheenjohtajan, euroryhmän puheenjohtajan ja EKP:n pääjohtajan kanssa laaditun raportin, jossa kehitellään eräitä komission hahmotelmassa esitettyjä ideoita ja ehdotetaan aikataulua ja vaiheittaista prosessia talous- ja rahaliiton viimeistelemiseksi. Euroopan parlamentti esitti asiasta näkemyksensä 20 päivänä marraskuuta 2012 antamassaan päätöslauselmassa. Sitten asian edistämiseksi on toteutettu merkittäviä toimenpiteitä. Eurooppa-neuvosto esitti lisäksi joulukuussa 2013 näkemyksiään. Talous- ja rahaliiton jatkokehittäminen edellyttää vaiheittaista prosessia, jossa yhdistyvät kurinalaisuus ja yhteisvastuu. Talouspolitiikan ohjauspaketin (ns. six-pack)⁽¹⁾ ja budjettikuripaketin (ns. two-pack) täytäntöönpanoa on tarkoitus tarkastella uudelleen ensimmäisen kerran vuoden 2014 loppuun mennessä,

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1177/2011, annettu 8 päivänä marraskuuta 2011, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 33); neuvoston direktiivi 2011/85/EU, annettu 8 päivänä marraskuuta 2011, jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 41); Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1173/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, julkisen talouden valvonnan tehokkaasta täytäntöönpanosta euroalueella (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 1); Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1174/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, täytäntöönpanotoimista liiallisen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi euroalueella (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 8); Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1175/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoitujen tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 muuttamisesta (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 12); Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1176/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25).

SUOSITTAA, että rajoittamatta neuvoston toimivaltaa sovittaa yhteen jäsenvaltioiden talouspolitiikkaa, euroalueen jäsenvaltiot toteuttavat vuosina 2014 ja 2015 jäsenvaltiokohtaisesti ja yhdessä, erityisesti euroryhmän toteuttaman talouspolitiikan koordinoinnin yhteydessä, toimia, joilla ne:

1. edistävät ja seuraavat tiiviissä yhteistyössä komission kanssa rakenneuudistusten toteuttamista euroalueen toimivuuden kannalta kaikkein keskeisimmillä aloilla, jotta voidaan edistää kasvua ja lähentymistä ja sisäisten ja ulkoisten epätasapainotilojen korjaamista; arvioivat ja nopeuttavat etenemistä uudistussitoumusten toteuttamisessa niissä euroalueen jäsenvaltioissa, joiden makrotaloudessa on liiallisia epätasapainotiloja, ja uudistusten toteuttamisessa niissä jäsenvaltioissa, joiden epätasapainotilat edellyttävät määrätietoisia toimia negatiivisten heijastusvaikutusten rajoittamiseksi muualla euroalueella; edistävät asianmukaisia toimenpiteitä niissä maissa, joissa on suuri vaihtotaseen ylijäämä, jotta voidaan edistää myönteisiä heijastusvaikutuksia; käyvät säännöllisesti temaattista keskustelua työ- ja tuotemarkkinoiden rakenneuudistuksista, joilla on potentiaalisesti suuret heijastusvaikutukset, keskittyen työn suuren verokiilan kaventamiseen ja palvelumarkkinoiden uudistamiseen;
2. koordinoivat euroalueen jäsenvaltioiden julkisen talouden toimia tiiviissä yhteistyössä komission kanssa, erityisesti alustavien talousarviosuunnitelmien arvioinnin yhteydessä, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen ja kasvua edistävä finanssipolitiikan kokonaisviritys koko euroalueella; parantavat julkisen talouden laatua ja kestävyyttä asettamalla etusijalle aineelliset ja aineettomat investoinnit kansallisella ja EU:n tasolla; huolehtivat siitä, että kansalliset julkisen talouden kehykset, muun muassa kansalliset finanssipoliittiset neuvostot, ovat vahvat;
3. varmistavat pankkijärjestelmän häiriönsietokyvyn erityisesti toteuttamalla omaisuuserien laadun tarkastelun ja stressitestien perusteella tarvittavat jatkotoimet ja panemalla täytäntöön pankkiunionia koskevat asetukset sekä edistämällä yhteisen kriisinratkaisumekanismien siirtymäkauden aikana tarvittavia lisätoimia; edistävät yksityisen sektorin investointeja ja vahvistavat luottovirtoja talouteen edistämällä toimia, joilla tuetaan pk-yritysten luotonsaantia, syventämällä pääomamarkkinoita ja käynnistämällä uudelleen arvopaperistamismarkkinat Euroopan talouden pitkäaikaista rahoitusta koskevassa komission tiedonannossa esitettyjen ehdotusten ja aikataulun pohjalta;
4. edistävät talous- ja rahaliiton syventämistä ja talouden valvontakehyksen parantamista vuoden 2014 lopulla toteutettavien uudelleentarkastelujen yhteydessä.

Tehty Brysselissä 8 päivänä heinäkuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. C. PADOAN
